

Adressi nro 7

Murtuu elon siteet,
kaikki häviää.
Muistojen kauniit kiteet
vain pysyviksi jää.

Lähdit niin hiljaa,
vain taivas sen kuuli
ja matkaan sinut saattoi
lempeä tuuli.

Kuin kaunis sävel soimaan jää,
muisto, joka lämmittää.

Nukahdit uneen niin hiljaiseen,
siirryit kotiin kauniin siniseen.

Matkatessasi satamaan viimeiseen,
jäävät sydämemme yksin muistoihin.

Aamuauringosta tähtien tuikkeeseen
jokainen meistä vaeltaa

ja taivaan kotiin saapuessaan
saa silmänsä uneen ummistaa.

Missä linnunlaulu kauneimmin soi,
missä luonto aina vihannoi,
siellä lempeät tuulet tuntea voi.

Kuinka kauan matkamme kestää,
sitä tietää emme voi,
eikä ihminen voi sitä estää,
kun kutsu taivainen soi.

Kauniina muistoina menneet päivät
kuin pienet timantit meille jäivät.

On lainaa jokainen ihminen
ja luonamme vain hetkisen.

Hämärä kun syleilee
ja illan varjot tummenee,
niin koittaa matka viimeinen
luokse taivaan tähtien.